

Слънце си бѣш' уже подскочило
 Свѣтло си лице в' горы криѣше,
 Время ся с' облацы наѣжило
 Знацы дѣждовны въздухъ даваше.

Момцы не бѣхъ ещ' обѣдвали;
 В' пѣрвѣ моравкѣ си пакъ додохъ
 Пастири заповѣдь извършили
 В' лѣсище едно с' гозбѣ сѣдѣхъ.

Печен' овна два ся донесохъ
 Сѣднахъ гладни храбр' ускоцы
 В' шумѣ зеленѣ гы разкѣсахъ,
 Нѣмахъ вино тамо юнацы.

Здравицѣ быстра вод' изпълняше
 Скоро юнашкы обѣдь пристана.
 Веѣкы на околѣ бодро глѣдаше
 То е ускошка мѣрка закона:

Веѣкому очи да играѣтъ,
 На вся страны добро да глѣда,
 В' дѣбнѣхъ враждебнѣхъ да не впадиѣтъ!
 Строга е горска момска уряда.

Само на стражѣ не с' уповава
 Веѣкогы е ускокъ се готовѣ
 На свое мѣжество ся надѣва
 Нужда го сили да е прозорливѣ.